

цѣтѣ и вратѣ съ ирешкѣ тѣ кожѣ, и го проводи така съ иастіе то предъ отца мѣ: Иди мѣ рече, и подай на ваща си иастіе то което мѣ са ревни.

§. 31. Исаакъ благословѣва Иакова.

Иаковъ занеси иастіе то. Исаакъ защо то не виждаше отъ старыиѣ тѣ, запыта: Кой си ты, сыне мой? Отговори Иаковъ, азъ съмь първорожденный твой Исаавъ; ето наготвихъ ти иастіе, както си заповѣдалъ; иждъ и благослови мѣ! Какъ може да быди това только скоро? рече Исаакъ; Дойди влизъ да видѣхъ да ли си ты сынъ ми Исаавъ. Иаковъ приближиса, а Исаакъ го попила, и рече: Глазъ-а, вситиниѣ ми са стрѣва Иаковлеви, но рѣцѣтѣ сѣ Исаавовы, И така благослови Иакова въ мѣсто Исаава, и го постави наследникъ на всици те блаженства, на които правдиѣ тѣ имаше прѣвника мѣ. Но едвамъ излѣзи Иаковъ стъ свиталице то, ето и Исаавъ съ наготвенныиа ловъ приближи са предъ свой отецъ и рече: Стани, отче мой: ето съмь ти наготвилъ иастіе по волюѣ тѣ ти. Почуденъ старецъ-а го попыта: Кой си ты? Исаавъ отговори: Азъ съмь Исаавъ първорожденный твѣй сынъ. — А тей мѣ рече: Но кой вѣше ми донесалъ доскоро иастіе, и го благословихъ като прѣвника? Така Иаковлево то прильщеніе и обмана са откры. Исаавъ начна да плаче и сужасно да злослови. О великій прѣльстникъ! викиа онъ; дважды става дѣто мѣ прѣльсти. Първомъ ми измами първенство то, а нкинѣ оукради и отеческо то благословеніе! — Отъ лютиѣ жалость и гнѣвъ, той намысли да оувѣи врата си Иакова. —

Той слѣчай дади страхъ на родители тѣ имъ, и приведи ги въ непокойствіе. Майка имъ са разволѣ отъ тажки попенченіята. Исаавъ огорчи си живота съ гнѣвъ и злобѣ; а Иаковъ като видѣ, какъ живота мѣ е въ опасность, принѣдиса да повѣгни отъ родителскій си домъ.

То благословеніе за което только са припирали тѣи двамъ брата ревносно да отемни единъ отъ дрѣгаго, состоявалоса въ то: Да вѣди протецъ на обѣщанныи Мессіа. — То бла-